

**Izložba *Bengalska noć: interpretacije Drugog i Drugosti*
u Apoteci – prostoru za suvremenu umjetnost**

Ljetna škola Akademije likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu

26. listopada – 17. studenog 2024.

Otvorenje: 26. listopada 2024. u 19h

Apoteka – prostor za suvremenu umjetnost, Trgovačka 20, Vodnjan

U subotu, 26. listopada 2024. u 19 sati, u Apoteci – prostoru za suvremenu umjetnost, održat će se otvorenje izložbe *Bengalska noć: interpretacija Drugog i Drugosti*, a ostaje otvorena do 17. studenog 2024. Izložba je nastala kao rezultat terenskog istraživačkog rada u sklopu programa Ljetne škole Akademije likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu koja je održavana od 11. do 21. lipnja 2024. godine u Grožnjanu.

Terenski rad, istraživanja, predavanja i radionice u okviru škole polazili su od umjetničkih interpretacija Drugog i Drugosti referirajući se na povijesni primjer nerazumijevanja Drugosti, roman antropologa Mircea Eliadea *Bengalska noć* (1933.). U okviru programa škole održana su dva tematska terenska rada u Motovunu (metode umjetničkog istraživanja i eksperimentalna etnografija) i Parco di San Giovanni u Trstu (participacija u plesnoj radionici namijenjenoj inkluziji migrantske zajednice, Accademia della Follia – Claudio Misculin). Studenti i studentice Akademije likovnih umjetnosti zajedno s Kristinom Kolanović, medicinskom sestrom u Mount Sinai Hospital – Dept. Of Psychiatry iz New Yorka i indijskom umjetnicom Maanvi Singh realizirali su u suradnji s Osnovnom školom Vodnjan radionice suvremenih umjetničkih medija namijenjene djeci koja uče po hrvatskom i talijanskom programu. U okviru programa škole u Grožnjanu je održano predavanje *The Imperial Travelling Court in 1570* profesora Josepha Patroucha (University of Alberta) i realiziran posjet članova Cooperativa Sociale La Collina iz Trsta koji je uključivao izvedbe Pavela Bredona i Guillerma Giampietra.

Izložba *Bengalska noć: interpretacije Drugog i Drugosti* donosi radove studenata i studentica Akademije likovnih umjetnosti Helene Bosnar, Marte Katavić, Filipa Paljara, Matea Sita, Ivane Šerić, Mate Ugljanca, i Ive Žepine, doktorandice Mie Maraković, člana La Colline Pavela Bredona, voditelja škole Ivana Fijolića i Josipa Zankija i dokumentaciju radionica suvremenih umjetničkih medija u Osnovnoj školi Vodnjan. Radovi Ivane Šerić, Matea Sita, Mate Ugljanca, Ive Žepine i Mie Maraković su po svojoj poetici dnevnički a polaze od bilježenja i življenog iskustva boravka u školi i općenito prostoru Istre. Rad Ivane Šerić *Vodnjan izložba 5.10.* (2024.) polazi od umjetničinog promišljanja medija animacije. Jedna slika (*frame*) u

umjetničinom radu odgovara jednom danu a svaka slika perpetuira statični grožnjanski kamen na kojemu je pokretljiv i drugačiji jedino lišaj. Mateo Sito (*Opasnost od pada s visine*, 2024) preispituje točke u gradu i krajobrazu u kojima se strahom i mogućnošću pada s visine suočavamo s vlastitim Drugim. Mata Ugljanac predstavlja se procesualnim radom *Dnevnik* (2024.) u naravi amorfnim komadom gline koji je stalno uz umjetnika od mjeseca travnja 2024. te prolaskom kroz vrijeme i prostor bilježi mjesta, događaje i osjećaje, da bi se izlaganjem u Apoteci auto-dezintegrirao. Drugim radom *Tradicionalna poliesterska tapiserija* (2024.) umjetnik ironizira nasljeđe turizma i instant dizajna koji isti proizvodi. Iva Žepina realizirala je dva istraživačka rada: video *Point of no return/escapeescape* (2024.) nastao temeljem terena u Motovunu, odnosno primjenom eksperimentalne etnografije i pretvorbom kazivanja u psihodelične slike; umjetnička knjiga *Distopija* (2024.) nastala je temeljem iskustava radionice likovnog dnevnika Mie Maraković i bilježi, arhivira i oslikava iskustvo škole. Rad Mie Maraković (bez naziva, 2024.) sastoji se od objekta i likovnog dnevnika. Objekt, (artefakti stakla i drvo, pronađeni za vrijeme škole) se referira na 'popravak' marginaliziranih skupina ljudi, odnosno Drugih. Likovnim dnevnikom umjetnica prati narativ predstave *Quelli di Basaglia... a 180 gradi*, kojoj je prisustvovala za vrijeme terenskog rada u Trstu.

Radovi Helene Bosnar, Marte Katavić, Filipa Paljara, Ivana Fijolića i Josipa Zankija preispituju odnos sebe prema Drugome, i pronalazak Drugog u sebi. Helena Bosnar predstavlja se slikom-objektom (bez naziva, 2024.), izrazito taktilne teksture kojom reinterpreтира oblik kože. Po *statementu* umjetnice njeni radovi predstavljaju i određeni oblik „simboličkog prikaza emocionalnih podražaja“. Rad Marte Katavić *Dok mi uzmiću sve* (2024.) dekonstruira ideju samoreprezentacije odnosno autoportreta. Marta Katavić slika samu sebe (sebe kao Drugu) u prošlom vremenu, odnosno reinterpreтира *frame* iz kućnog videa nastalog u njenom djetinjstvu. Filip Paljar izlaže mobilni objekt *Skakavac ili metonimija straha* (2024.) kojim se referira na vlastiti strah od skakavca. Nepredvidljivost skakavca umjetnik promatra kroz relaciju straha i zaziranja običnih ljudi u odnosu prema osobama s mentalnim poteškoćama. Skulptura Ivana Fijolića *Krelac* (2022.) re-tematizira ideju 'zapadnog' arhetipa-ideala ljudskog tijela kroz figuru patuljaka kao njegove suprotnosti. Radovi Josipa Zankija *Fushimi Inari, čuvar praga 2* i *Fushimi Inari, čuvar praga 4* nastali su u okviru terenskog rada u Japanu u ljeto 2024. i preispituju odnos između istraživača i mistificirane kulture Drugog. Član La Colline Pavel Bredon predstavlja se video dokumentacijom participativne akcije *Neverending Border* (2024.) referirajući se na postojeće granice država kao instrumentarija hegemonije. Dokumentacija radionica suvremenih umjetničkih medija u Osnovnoj školi Vodnjan obuhvaća radove učenika i učenica nastale u radionici likovnih dnevnika (mentorice Mia Maraković i Iva Žepina), stripa (mentor Filip Paljar i mentorica Helena Bisnar), animacije (mentorica Ivana Šerić i Mentor Mateo Sito), mitoloških bića (mentorice Maanvi Sing, Kristina Kolanović i mentor Mata Ugljanac). Izložena dokumentacija svjedoči o razmjeni znanja i

vještina temeljenih na novim medijskim istraživanjima, vaneuropskim kulturama i horizontalnom učenju.

Iskustvo Ljetne škole vidljivo na izložbi ukazuje nam na umjetničko istraživačke metode, eksperimentalnu etnografiju, participativnu umjetničku praksu i radioničke procese. Sudionici i sudionice škole zajedno su pomakli dihotomiju Ja u odnosu prema Drugom i transformirali je u istinsko propitivanje granica između dva različita pogleda, našeg i njihovog, običnog i graničnog, faktičnog i interpretativnog.

Tekst: Josip Zanki

Program Apoteku podržavaju:

Ministarstvo kulture i medija RH, Zaklada Kultura nova, Grad Vodnjan, Istarska županija, TZ Vodnjan, Medea vina.